

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 623

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 iulie 2006

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
859.	— Hotărâre privind aprobarea ieșirii din vigoare a unor tratate internaționale în domeniul comerțului și cooperării economice	1-6	
891.	— Hotărâre pentru aprobarea Protocolului dintre Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul Grăniceri din Republica Moldova, semnat la București la 23 martie 2006, pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind readmisia străinilor, semnat la București la 27 iulie 2001	7	
Protocol între Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul Grăniceri din Republica Moldova pentru aplicarea			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		496.	— Decizie a Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor pentru aprobarea Normelor privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism, standardele de cunoaștere a clientelei și control intern pentru entitățile raportoare care nu sunt supuse supravegherii prudențiale a unor autorități.....
			11-16

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea ieșirii din vigoare a unor tratate internaționale în domeniul comerțului și cooperării economice

Având în vedere prevederile art. 6 alin. (10) din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană din Tratatul privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, ratificat prin Legea nr. 157/2005,

în temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 34 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Acordurile comerciale prevăzute în anexa nr. 1 și acordurile de cooperare economică prevăzute în anexa nr. 2 își încetează valabilitatea prin denunțare.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Externe va face cunoscută, prin publicare în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu art. 34 alin. (5) din Legea

nr. 590/2003 privind tratatele, data la care tratatele prevăzute în anexele nr. 1 și 2 vor ieși din vigoare.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat

Ministrul economiei și comerțului,
Codruț Ioan Șereș
Ministrul delegat pentru comerț,
Iuliu Winkler

p. Ministrul integrării europene,
Adrian Ciocănea,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 28 iunie 2006.

Nr. 859.

ANEXA Nr. 1

ACORDURI COMERCIALE

1. Acord comercial și de plăți între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Afganistan, semnat la 16 iulie 1974, aprobat prin HCM nr. 1.287 din 10 octombrie 1974, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 126 din 22 octombrie 1974;

2. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Albania cu privire la relațiile comerciale și economice, semnat la 27 martie 1995, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 990/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 19 decembrie 1995;

3. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Algeriene Democratice și Populare, semnat la 28 iunie 1994, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 835/1994, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 9 decembrie 1994;

4. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Populare Angola, semnat la 6 februarie 1978, aprobat prin HCM nr. 67 din 15 aprilie 1978, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 32 din 19 aprilie 1978;

5. Acord comercial general între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Populare Bangladesh, semnat la 6 octombrie 1978, aprobat prin HCM nr. 20 din 17 ianuarie 1979, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 8 din 22 ianuarie 1979;

6. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Dahomey, semnat la 22 noiembrie 1975, aprobat prin HCM nr. 72 din 20 februarie 1976;

7. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Botswana, semnat la 15 iunie 1983, aprobat prin HCM nr. 116 din 3 august 1983, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 61 din 10 august 1983;

8. Acord de comerț și cooperare economică între Guvernul României și Guvernul Republicii Federative a Braziliei, semnat la 23 februarie 1994, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 195/1994, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 19 mai 1994;

9. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Burundi, semnat la 17 mai

1970, aprobat prin HCM nr. 982 din 14 iulie 1970, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 100 din 8 august 1970;

10. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Kampuchiei Democratice, semnat la 29 mai 1978, aprobat prin HCM nr. 142 din 17 iulie 1978, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 67 din 22 iulie 1978 (partea cambodgiană nu a comunicat îndeplinirea procedurilor interne pentru intrarea în vigoare);

11. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Camerun, semnat la 30 august 1980, aprobat prin HCM nr. 163 din 22 octombrie 1980, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 92 din 27 octombrie 1980;

12. Acord comercial pe termen lung între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Africa Centrală, semnat la 13 septembrie 1968, aprobat prin HCM nr. 41 din 24 ianuarie 1969, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 11 din 26 ianuarie 1969;

13. Acord comercial între Republica Socialistă România și Republica Ciad, semnat la 5 noiembrie 1969, aprobat prin HCM nr. 180 din 27 februarie 1970, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 15 din 7 martie 1970;

14. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Chile, semnat la 6 martie 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 372/1991, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 18 iunie 1991;

15. Acord comercial între Republica Socialistă România și Republica Congo, semnat la 13 noiembrie 1969, aprobat prin HCM nr. 144 din 17 februarie 1970, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 14 din 5 martie 1970;

16. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica, semnat la 12 iulie 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 544/1993, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 22 octombrie 1993;

17. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Coasta de Fildeș, semnat la 30 mai 1975, aprobat prin HCM nr. 673 din 8 iulie 1975, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 75 din 17 iulie 1975;

18. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Coreea, semnat la 7 august 1990, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.015/1990, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 15 septembrie 1990;

19. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador, semnat la 24 aprilie 1992, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 339/1992, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 iulie 1992;

20. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Egipt, semnat la 20 mai 1995, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 647/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 30 august 1995;

21. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii El Salvador, semnat la 2 mai 1974, aprobat prin HCM nr. 763 din 29 iunie 1974, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 97 din 10 iulie 1974;

22. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Filipine, semnat la 19 martie 1992, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 230/1992, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 25 mai 1992;

23. Acord comercial pe termen lung între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Guineea Ecuatorială, semnat la 10 aprilie 1978, aprobat prin HCM nr. 122 din 26 iunie 1978 publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 51 din 4 iulie 1978;

24. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste, semnat la 27 iulie 1977, aprobat prin HCM nr. 227 din 28 septembrie 1977;

25. Acord comercial pe termen lung între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Ghana, semnat la 23 noiembrie 1966, aprobat prin HCM nr. 1.065 din 15 mai 1967, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 43 din 18 mai 1967;

26. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Guatemalei, semnat la 27 septembrie 1979, aprobat prin HCM nr. 209 din 26 noiembrie 1979, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 93 din 1 decembrie 1979;

27. Acord comercial și de plăți între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Guineea, semnat la 1 decembrie 1966, aprobat prin HCM nr. 1.059 din 15 mai 1967, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 43 din 18 mai 1967;

28. Acord comercial pe termen lung între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Guineea Bisau, semnat la 9 aprilie 1976, aprobat prin HCM nr. 233 din 29 mai 1976 (autoritățile din Republica Guineea Bisau nu au comunicat îndeplinirea procedurilor interne pentru intrarea în vigoare);

29. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Cooperatiste Guyana, semnat la 26 aprilie 1976, aprobat prin HCM nr. 361 din 2 octombrie 1976, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 89 din 21 octombrie 1976;

30. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Honduras, semnat la 1 iulie 1983, aprobat prin HCM nr. 152 din 25 octombrie 1983, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 85 din 29 octombrie 1983;

31. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Indonezia, semnat la 3 mai 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 430/1991, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 12 iulie 1991;

32. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Regatului Hașemit al Iordaniei, semnat la 26 iunie 1995, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 76/1996, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 22 februarie 1996;

33. Acord comercial pe termen lung între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Imperial al Iranului, semnat la 12 octombrie 1972, aprobat prin HCM nr. 1.569 din 21 decembrie 1972;

34. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Islamice Iran, semnat la 3 februarie 1994, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 145/1994, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 18 aprilie 1994 (autoritățile din Republica Islamică Iran nu au comunicat îndeplinirea procedurilor interne pentru intrarea în vigoare a acordului);

35. Acord comercial pe termen lung între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Irak, semnat la 12 mai 1975, aprobat prin HCM nr. 570 din 12 iunie 1975, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 64 din 23 iunie 1975;

36. Acord comercial între Republica Socialistă România și Statul Israel, semnat la 30 ianuarie 1971, aprobat prin HCM nr. 159 din 24 februarie 1971, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 25 din 25 februarie 1971;

37. Protocol privind plățile între Republica Socialistă România și Statul Israel, semnat la 14 mai 1967 (intrat în vigoare la data semnării);

38. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Kenya, semnat la 17 octombrie 2003, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 304/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 22 martie 2004;

39. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Statului Kuwait, semnat la 21 mai 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 119/1992, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 2 aprilie 1992;

40. Acord comercial și de cooperare economică și industrială între Guvernul României și Guvernul Republicii Liberia, semnat la 28 septembrie 1972, aprobat prin HCM nr. 1.457 din 7 decembrie 1972, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 152 din 19 decembrie 1972;

41. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Malayeziei, semnat la 1 martie 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 338/1991, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 6 iunie 1992;

42. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Malgășe, semnat la 25 mai 1970, aprobat prin HCM nr. 983 din 14 august 1970, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 100 din 8 august 1970;

43. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Regatului Maroc, semnat la 24 ianuarie 1969, aprobat prin HCM nr. 682 din 7 aprilie 1969, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 49 din 10 august 1969;

44. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Mongole privind comerțul și plățile, semnat la 5 aprilie 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 373/1991, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 18 iunie 1991 (autoritățile din Republica Populară Mongolă nu au comunicat îndeplinirea procedurilor interne pentru intrarea în vigoare a acordului);

45. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Mozambic, semnat la 17 noiembrie 1978, aprobat prin HCM nr. 11 din 11 ianuarie 1979, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 7 din 17 ianuarie 1979;

46. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Uniunii Birmane, semnat la 1 februarie 1969 (intrat în vigoare la data semnării);

47. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Namibia, semnat la 14 mai 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 424/1991, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 12 iulie 1991;

48. Acord comercial între Republica Socialistă România și Republica Nicaragua, semnat la 29 aprilie 1977, aprobat prin HCM nr. 17 din 17 iunie 1977, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 52 din 22 iulie 1977;

49. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Nigeria, semnat la 15 octombrie 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 820/1991, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 23 decembrie 1991;

50. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Panama, semnat la 18 octombrie 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 838/1991, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 9 ianuarie 1992;

51. Acord comercial pe termen lung între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Rwanda, semnat la 29 mai 1981, aprobat prin HCM nr. 123 din 12 august 1981, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 58 din 15 august 1981;

52. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Democratice Sao Tome și Principe, semnat la 20 decembrie 1975, aprobat prin HCM nr. 97 din 11 martie 1976, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 25 din 22 martie 1976;

53. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Senegal, semnat la 29 aprilie 1969, aprobat prin HCM nr. 1.456 din 3 iulie 1969, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 75 din 5 iulie 1969;

54. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Sierra Leone, semnat la 4 decembrie 1973, aprobat prin HCM nr. 102 din 13 martie 1976, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 25 din 22 martie 1976;

55. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Somalia, semnat la 19 aprilie 1968, aprobat prin HCM nr. 1.186 din 31 mai 1968, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 73 din 6 iunie 1968;

56. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Africii de Sud, semnat la 25 octombrie 1990, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.261/1990,

publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 13 decembrie 1990;

57. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Sri Lanka, semnat la 9 ianuarie 1975, aprobat prin HCM nr. 94 din 4 februarie 1975, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 19 din 13 februarie 1975;

58. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Siriene, semnat la 13 aprilie 1993, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 323/1993, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 3 august 1993;

59. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Democratice Sudan, semnat la 1 aprilie 1972, aprobat prin HCM nr. 697 din 16 iunie 1972;

60. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Unite a Tanzaniei, semnat la 31 mai 1968, aprobat prin HCM nr. 1.869 din 9 septembrie 1968, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 119 din 9 septembrie 1968;

61. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Togo, semnat la 17 noiembrie 1975, aprobat prin HCM nr. 92 din 11 martie 1976;

62. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Tunisiene, semnat la 3 februarie 1993, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1993, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 16 august 1993;

63. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Uganda, semnat la 23 decembrie 1969, aprobat prin HCM nr. 246 din 13 martie 1970, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 18 din 13 martie 1970;

64. Acord comercial și de plăți între Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam, semnat la 4 decembrie 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 64/1992, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 27 februarie 1992;

65. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Yemen privind cooperarea comercială, semnat la 29 iunie 1992, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 447/1992, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 7 septembrie 1992 (autoritățile din Republica Yemen nu au comunicat îndeplinirea procedurilor interne pentru intrarea în vigoare);

66. Acord comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Zambia, semnat la 10 septembrie 1993, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 44/1994, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 24 februarie 1994;

67. Acord comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Zambia, semnat la 14 mai 1970, aprobat prin HCM nr. 921 din 4 iulie 1970, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 99 din 7 august 1970.

ANEXA Nr. 2

ACORDURI DE COOPERARE ECONOMICĂ

1. Acord între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Populare Angola cu privire la cooperarea economică, industrială și tehnică, semnat la 6 februarie 1978, aprobat prin HCM nr. 67 din 15 aprilie

1978, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 32 din 19 aprilie 1978;

2. Acord de cooperare economică și comercială între Guvernul României și Guvernul Republicii Argentina,

semnat la 27 noiembrie 1990, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 180/1991, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 3 aprilie 1991;

3. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Baskortostan cu privire la colaborarea comercial-economică, semnat la 20 mai 1993, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 319/1993, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 3 august 1993;

4. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Belarus cu privire la relațiile comercial-economice și colaborarea tehnico-științifică, semnat la 28 aprilie 1992, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 270/1992, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 10 iunie 1992;

5. Protocol de cooperare economico-comercială între Guvernul României și Guvernul Republicii Federative a Braziliei, semnat la 13 martie 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 371/1991, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 14 iunie 1991;

6. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Burundi, semnat la 17 mai 1970, aprobat prin HCM nr. 982 din 14 iulie 1970, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 100 din 8 august 1970;

7. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Kampuchiei Democratice, semnat la 29 mai 1978, aprobat prin HCM nr. 142 din 17 iulie 1978, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 67 din 22 iulie 1978 (partea cambodgiană nu a comunicat îndeplinirea procedurilor interne pentru intrarea în vigoare);

8. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Ciad, semnat la 22 iulie 1971, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 105 din 3 septembrie 1971 (autoritățile din Republica Ciad nu au comunicat îndeplinirea procedurilor interne pentru intrarea în vigoare);

9. Acord de cooperare economică între Guvernul României și Guvernul Republicii Chile, semnat la 6 martie 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 372/1991, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 18 iunie 1991;

10. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Columbia, semnat la 26 septembrie 1968, aprobat prin HCM nr. 2.790 din 20 decembrie 1968;

11. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Congo, semnat la 13 noiembrie 1969, aprobat prin HCM nr. 61 din 5 februarie 1970, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 14 din 5 martie 1970;

12. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Democratice Congo, semnat la 9 mai 1970, aprobat prin HCM nr. 1.065 din 17 iulie 1970, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 102 din 11 august 1970 (autoritățile din Republica Democratică Congo nu au comunicat îndeplinirea procedurilor interne pentru intrarea în vigoare);

13. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democratice Coreene privind înființarea Comitetului economic, științific și tehnic mixt consultativ,

semnat la 19 octombrie 2000, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 751/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 16 august 2001;

14. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica, semnat la 12 iulie 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 544/1993, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 22 octombrie 1993 (autoritățile din Republica Costa Rica nu au comunicat îndeplinirea procedurilor interne pentru intrarea în vigoare);

15. Acord pe termen lung de cooperare economică, industrială și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Costa Rica, semnat la 4 septembrie 1973, aprobat prin HCM nr. 1.723 din 26 decembrie 1973, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 5 din 10 ianuarie 1974;

16. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador, semnat la 24 aprilie 1992, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 339/1992, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 iulie 1992;

17. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Arabe Egipt, semnat la 13 decembrie 1971, aprobat prin HCM nr. 203 din 26 februarie 1972;

18. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Egipt, semnat la 24 noiembrie 1994, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 377/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 bis din 6 iunie 1995;

19. Acord pe termen lung de cooperare economică, industrială și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii El Salvador, semnat la 2 mai 1974, aprobat prin HCM nr. 763 din 29 iunie 1974, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 97 din 10 iulie 1974;

20. Memorandum de înțelegere între Guvernul României și Guvernul Republicii El Salvador privind dezvoltarea cooperării economice, tehnico-științifice și comerțului, semnat la 4 februarie 1994, intrat în vigoare la data semnării;

21. Acord de cooperare economică, comercială și tehnică între Guvernul României și Guvernul Emiratelor Arabe Unite, semnat la 11 aprilie 1993, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 324/1993, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 3 august 1993;

22. Acord de cooperare economică și tehnică pe termen lung între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Guineea Ecuatorială, semnat la 10 aprilie 1978, aprobat prin HCM nr. 122 din 26 iunie 1978, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 51 din 4 iulie 1978;

23. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul României și Guvernul Republicii Filipine, semnat la 6 mai 1992, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 359/1992, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 21 iulie 1992;

24. Acord de cooperare economică, industrială și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Cooperatiste Guyana, semnat la 27 martie 1975, aprobat prin HCM nr. 432 din 8 mai 1975, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 45 din 14 mai 1975;

25. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul României și Guvernul Regatului Hașemit al Iordaniei, semnat la 27 octombrie 1993, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 32/1994, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 11 februarie 1994;

26. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Irak, semnat la 12 mai 1975, aprobat prin HCM nr. 570 din 12 iunie 1975, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 64 din 23 iunie 1975;

27. Acord între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Imperial al Iranului pentru cooperarea economică și tehnică, semnat la 3 septembrie 1969, aprobat prin HCM nr. 2.438 din 29 decembrie 1969;

28. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan cu privire la relațiile comercial-economice și colaborarea tehnico-științifică, semnat la 4 decembrie 1992, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 837/1992, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 22 ianuarie 1993;

29. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan privind colaborarea comercial-economică, semnat la 17 iunie 1999, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 130/2000, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 23 februarie 2000;

30. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Kirgizstan cu privire la comerț și cooperare tehnico-științifică, semnat la 18 septembrie 1992, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 692/1992, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 24 noiembrie 1992;

31. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Malgășe, semnat la 25 mai 1970, aprobat prin HCM nr. 983 din 14 iulie 1970, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 100 din 8 august 1970;

32. Protocol între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Mali privind cooperarea economică și tehnică, semnat la 23 octombrie 1975, aprobat prin HCM nr. 21 din 27 ianuarie 1976;

33. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul României și Guvernul Republicii Namibia, semnat la 16 februarie 2003, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 635/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 13 iunie 2003;

34. Acord de cooperare economică, științifică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Federal Militar al Republicii Federale a Nigeriei, semnat la 24 mai 1971, aprobat prin HCM nr. 758 din 28 iunie 1971, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 79 din 29 mai 1971;

35. Acord comercial și de cooperare economică, industrială și tehnică între Guvernul României și Guvernul Republicii Islamice Pakistan, semnat la 10 iulie 1995, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 971/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 13 decembrie 1995;

36. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul României și Guvernul Republicii Panama, semnat la 18 octombrie 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 838/1991, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 9 ianuarie 1992;

37. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Rwanda, semnat la 4 septembrie 1974, aprobat prin HCM nr. 1.519 din 4 decembrie 1974, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 154 din 4 decembrie 1974;

38. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Arabe Siriene, semnat la 19 octombrie 1972, aprobat prin HCM nr. 85 din 2 februarie 1973;

39. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Ceylonului, semnat la 9 februarie 1968, aprobat prin HCM nr. 913 din 3 mai 1968, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 59 din 10 mai 1968;

40. Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Democratice Sudan, semnat la 1 aprilie 1972, aprobat prin HCM nr. 697 din 16 iunie 1972;

41. Acord cu privire la cooperarea economică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Unite a Tanzaniei, semnat la 13 martie 1970, aprobat prin HCM nr. 573 din 6 mai 1970;

42. Acord pe termen lung de cooperare economică, industrială și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Statului Trinidad-Tobago, semnat la 12 iulie 1975, aprobat prin HCM nr. 811 din 29 august 1975, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 97 din 6 septembrie 1975;

43. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Turkmenistanului cu privire la relațiile comercial-economice și colaborarea tehnico-științifică, semnat la 16 noiembrie 1994, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 23 februarie 1995;

44. Acord privind înființarea Comisiei mixte guvernamentale de colaborare economică și tehnico-științifică între Republica Socialistă România și Republica Democratică Vietnam, semnat la Hanoi la 16 martie 1972, aprobat prin HCM nr. 420 din 17 aprilie 1972;

45. Acord între Guvernul României și Guvernul Ucrainei privind înființarea Consiliului consultativ româno-ucrainean de colaborare comercial-economică, semnat la 19 aprilie 1994, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 389/1994, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 221 din 17 august 1994;

46. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Uzbekistan cu privire la colaborarea comercial-economică, semnat la 11 februarie 1994, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 180/1994, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 6 mai 1994;

47. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Yemen privind cooperarea economică și tehnică, semnat la 29 iunie 1992, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 447/1992, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 7 septembrie 1992 (în evidența părții române nu figurează ca fiind în vigoare);

48. Acord cu privire la cooperarea economică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Zambia, semnat la 14 mai 1970, aprobat prin HCM nr. 99 din 7 august 1970, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 99 din 7 august 1970.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Protocolului dintre Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul Grăniceri din Republica Moldova, semnat la București la 23 martie 2006, pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind readmisia străinilor, semnat la București la 27 iulie 2001

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Protocolul dintre Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul Grăniceri din Republica Moldova, semnat la București la 23 martie 2006, pentru

aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind readmisia străinilor, semnat la București la 27 iulie 2001, ratificat prin Legea nr. 124/2002.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

- p. Ministrul administrației și internelor,
Anghel Andreescu,
secretar de stat
- p. Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi,
secretar de stat
- p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 5 iulie 2006.
Nr. 891.

P R O T O C O L

între Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul Grăniceri din Republica Moldova pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind readmisia străinilor, semnat la București la 27 iulie 2001

Ministerul Administrației și Internelor din România, pe de o parte, și Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul Grăniceri din Republica Moldova, pe de altă parte, denumite în continuare *părți contractante*, în scopul implementării prevederilor Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind readmisia străinilor, semnat la București la 27 iulie 2001, denumit în continuare *acord*, în conformitate cu prevederile alin. 3 al art. 10 din acord, au convenit următoarele:

ARTICOLUL I

Cererea de readmisie

(1) Orice cerere privind readmisia în conformitate cu art. 2 al acordului va fi făcută în scris și va conține:

a) denumirea și adresa autorităților competente ale părții contractante solicitante, numărul dosarului și data cererii;

b) denumirea și adresa autorităților competente ale părții contractante solicitate;

c) un text introductiv cu următorul conținut: „Acestea sunt motivele pentru care se crede că persoana identificată mai jos intră sub incidența prevederilor art. 2 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind readmisia străinilor, semnat la București la 27 iulie 2001, drept care solicităm ca această persoană să fie acceptată pe teritoriul (Republicii Moldova) (României), în conformitate cu prevederile acestui acord.”

(2) Orice cerere de readmisie va conține:

a) datele personale:

- (i) numele de familie, prenumele și alte nume;
- (ii) ziua, luna și anul nașterii;
- (iii) locul și țara nașterii;
- (iv) sexul;

(v) cetățenia;

(vi) limbile străine cunoscute;

(vii) numai în cazul minorilor, numele de familie și alte nume ale oricărei rude cunoscute de partea contractantă solicitantă;

b) copii legalizate ale documentelor originale care constituie mijloace de probă sau mijloace pentru stabilirea prezumției privind posesia de către persoana ce urmează a fi returnată a unei vize valabile sau a unui permis de ședere valabil, emis de partea contractantă solicitată, precum și dreptul acesteia de intrare și de ședere în conformitate cu legislația națională a acelei părți contractante, după cum urmează:

(i) documente care atestă cetățenia, inclusiv o viză valabilă sau un document de ședere: tipul, numărul, data și locul emiterii, autoritatea emitentă; sau

(ii) pașaport, incluzând viza valabilă sau permisul de ședere: tipul și numărul, data emiterii, autoritatea emitentă și locul emiterii; sau

(iii) orice alt document de călătorie care atestă cetățenia și include o viză valabilă sau permisul

de ședere: denumirea documentului, numărul, data și locul emiterii și autoritatea emitentă; sau

(iv) numai în legătură cu prevederile art. 3 din acord, alte documente care constituie mijloace de probă sau mijloace de stabilire a prezumției privind intrarea sau șederea pe teritoriul statului părții contractante solicitate, așa cum este prevăzut la art. 2 din acord;

c) două fotografii tip pașaport;

d) o listă cuprinzând mijloacele de probă și/sau mijloacele de stabilire a prezumției, care au fost furnizate în conformitate cu prevederile acordului;

e) itinerarul planificat, mijloacele de transport, data și perioada readmisiei planificate, punctele de trecere a frontierei;

f) instrucțiuni privind necesitatea asigurării unei escorte polițienești sau de altă natură și/sau a supravegherii medicale, dacă aceasta este necesară și posibilă; dacă escorta urmează să fie asigurată de către partea contractantă solicitantă, detalii privind personalul care escortează persoana;

g) declarație conform căreia persoana în cauză îndeplinește cerințele prevăzute la art. 2 (sau art. 3, după caz) din acord;

h) semnătura și ștampila părții contractante solicitante.

(3) Cele ce urmează vor fi furnizate numai în cazul în care sunt disponibile:

a) datele personale:

(i) numele complet al tatălui și/sau al mamei;

(ii) nume anterioare;

(iii) pseudonime sau alias (porecle);

(iv) ultima adresă pe teritoriul statului părții contractante solicitate;

(v) adresa reședinței temporare și/sau permanente;

(vi) informații privind starea de sănătate, cu menționarea în limba latină a denumirii bolii contagioase de care persoana care urmează să fie returnată este posibil să sufere;

b) în ceea ce privește minorii, copia legalizată a certificatului de naștere.

ARTICOLUL II

Răspunsul la cererea de readmisie

(1) Răspunsul la cererea de readmisie în baza art. 2 din acord va fi transmis de către partea contractantă solicitată părții contractante solicitante, în conformitate cu procedura și în termenele stabilite la art. 6 din acord.

(2) Răspunsul la cerere va conține:

a) denumirea și adresa autorităților competente ale părții contractante solicitate, numărul dosarului și data la care a fost dat răspunsul la cerere;

b) denumirea și adresa autorităților competente ale părții contractante solicitante;

c) numele de familie și alte nume ale persoanei care urmează să fie returnată, data nașterii, locul nașterii și țara nașterii, dacă sunt disponibile; și

d) fie:

(i) în cazul unui răspuns pozitiv, confirmarea că persoana care urmează să fie returnată intră sub incidența prevederilor art. 2 din acord; fie

(ii) în cazul unui răspuns negativ, motivele pentru care persoana nu intră sub incidența prevederilor art. 2 din acord.

ARTICOLUL III

Cererea pentru permiterea tranzitului

(1) Orice cerere pentru permiterea tranzitului în temeiul art. 5 din acord va fi făcută în scris și va conține:

a) denumirea și adresa autorităților competente ale părții contractante solicitante, numărul dosarului și data cererii;

b) denumirea și adresa autorităților competente ale părții contractante solicitate; și

c) un text introductiv, după cum urmează: „Există motive pentru a se crede că persoana identificată mai jos intră sub incidența prevederilor art. 5 din acord, drept care cerem ca trecerea acestei persoane în tranzit pe teritoriul (Republicii Moldova) (României) să fie permisă în conformitate cu prevederile acestui acord.”

(2) Cele ce urmează vor fi menționate în orice cerere pentru permiterea tranzitului:

a) datele personale:

(i) numele de familie, prenumele și alte nume;

(ii) data nașterii;

(iii) locul și țara nașterii;

(iv) sexul;

(v) numai în cazul minorilor, numele de familie, prenumele și alte nume ale oricărei rude cunoscute de partea contractantă solicitantă;

b) copii legalizate ale documentelor originale care constituie dovada că acceptarea cetățeanului unui stat terț în oricare alte state de tranzit și în statul de destinație este asigurată;

c) două fotografii tip pașaport;

d) o listă care cuprinde mijloacele de probă și/sau mijloacele de stabilire a prezumției, furnizate în conformitate cu acordul;

e) itinerarul planificat, mijloacele de transport, data și perioada readmisiei planificate, punctele de trecere a frontierei;

f) instrucțiuni privind necesitatea asigurării escorte polițienești sau de altă natură și/sau a supravegherii medicale, dacă aceasta este necesară și posibilă; dacă escorta urmează să fie asigurată de către autoritatea competentă a părții contractante solicitante, detalii privind personalul care escortează persoana;

g) declarație conform căreia persoana în cauză intră sub incidența art. 3 din acord;

h) semnătura și ștampila părții contractante solicitante.

(3) Cele ce urmează vor fi furnizate numai în cazul în care sunt disponibile:

a) datele personale:

(i) numele complet al tatălui și/sau al mamei;

(ii) nume anterioare;

(iii) pseudonime sau alias (porecle);

(iv) ultima adresă pe teritoriul statului părții contractante solicitate;

(v) informații privind starea de sănătate, cu menționarea denumirii în limba latină a bolii contagioase de care persoana ce urmează să fie returnată este posibil să sufere;

b) în ceea ce privește minorii, copia legalizată a certificatului de naștere.

ARTICOLUL IV

Răspunsul la cererea de permitere a tranzitului

(1) Răspunsul la cererea de permitere a tranzitului în temeiul art. 5 din acord va fi transmis de către partea contractantă solicitată părții contractante solicitante, în conformitate cu procedura și în termenul stabilite la art. 6 din acord.

(2) Răspunsul la cerere va conține:

a) denumirea și adresa autorităților competente ale părții contractante solicitate, numărul dosarului și data răspunsului la cerere;

b) denumirea și adresa autorităților competente ale părții contractante solicitante;

c) numele de familie, prenumele și alte nume ale persoanei care urmează să fie returnată, data nașterii, locul nașterii și țara nașterii, dacă sunt disponibile; și

- d) fie:
- (i) în cazul unui răspuns pozitiv, confirmarea că persoana care urmează să fie tranzitată prin teritoriul statului părții contractante solicitate intră sub incidența prevederilor art. 5 din acord [specificându-se, după caz, că aceasta reprezintă o condiție pentru obținerea permisiunii de tranzit de către cetățeanul statului terț, înainte de plecarea sa de pe teritoriul statului părții contractante solicitate pentru a tranzita teritoriul statului său în aplicarea art. 6 alin. (1) din acord]; fie
- (ii) în cazul unui răspuns negativ, motivele pentru care cetățeanul statului terț nu intră sub incidența prevederilor art. 5 din acord.

ARTICOLUL V

Procedura de preluare

(1) Partea contractantă solicitantă va notifica părții contractante solicitate despre îndepărtarea sau plecarea persoanei care urmează să fie returnată pe sau tranzitată prin teritoriul statului părții contractante solicitate, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de îndepărtării sau plecării planificate.

(2) Notificarea se va face în scris și va conține următoarele informații:

a) denumirea și adresa autorităților competente ale părții contractante solicitante, numărul dosarului și data notificării;

b) denumirea și adresa autorităților competente ale părții contractante solicitate;

c) un text introductiv, după cum urmează: „Vă informăm că la data de (ziua, luna și anul) ..., de la aeroportul..., cu zborul nr. ..., ora plecării ..., și ajungând pe aeroportul ... la ora ..., persoana identificată mai jos va fi returnată în (Republica Moldova) (România).“; sau „Vă informăm că la data de (ziua, luna și anul) ..., de la aeroportul ..., cu zborul nr. ..., ora plecării ..., și ajungând pe aeroportul ... la ora ..., persoana identificată mai jos va tranzita teritoriul (Republicii Moldova) (României) către ... cu zborul nr. ..., ora plecării ..., și va ajunge pe aeroportul ... la ora ...“;

d) numele de familie, prenumele și alte nume, data și locul nașterii persoanei care urmează să fie returnată, numărul dosarului și data la care a fost dat răspunsul la cererea de readmisie;

e) indicații privind o eventuală dependență de asistență etc., datorată afecțiunilor medicale sau vârstei;

f) indicații privind posibilitatea producerii unor incidente, în vederea asigurării unei escorte oficiale.

(3) În cazul în care partea contractantă solicitantă nu poate returna persoana care urmează a fi returnată la data stabilită în notificare, aceasta va informa imediat în scris despre situația respectivă partea contractantă solicitată.

ARTICOLUL VI

Autoritățile competente

(1) Următoarele autorități vor avea competențe să trimită și să primească cereri privind readmisia și tranzitul străinilor:

a) pentru partea română:

• Inspectoratul General al Poliției de Frontieră

Adresa poștală: str. Răzoare nr. 2—4, sectorul 6, București, România, 7000

Fax: +40 21 312.11.89

Telefon: +40 21 312.11.89

E-mail: igpf@mai.gov.ro

• Autoritatea pentru Străini

Adresa poștală: str. Nicolae Iorga nr. 29, sectorul 1, București, România, 7000

Telefon/Fax: +40 21 212.77.43

E-mail: aps@mai.gov.ro

• Direcția Generală de Pașapoarte
Adresa poștală: str. Nicolae Iorga nr. 29, sectorul 1, București, România, 7000

Telefon: +40 21 212.56.74

Fax: +40 21 312.15.00

b) pentru partea moldoveană:

• Ministerul Afacerilor Interne

Adresa poștală: MD-2012, Chișinău, bd. Ștefan cel Mare nr. 75

Fax: +373 22.222.723

Telefon: +373 22.225.333

E-mail: mai@mai.md

• Serviciul Grăniceri

Adresa poștală: MD-2012, Chișinău, str. Petricani nr. 19

Fax: +373 22.259.651

Telefon: +373 22.259.640

E-mail: serviciul.graniceri@sg.moldova.md

(2) Cazurile de readmisie vor fi soluționate de către autoritățile prevăzute la alin. 1, conform competențelor și în concordanță cu legislația națională a statelor părților contractante.

ARTICOLUL VII

Dovedirea intrării și șederii ilegale

(1) Următoarele documente vor dovedi intrarea sau șederea ilegală:

a) documentul de călătorie de pe care lipsește ștampila de intrare/ieșire sau semnul corespunzător ștampilei de intrare/ieșire;

b) pașaportul fals sau falsificat în care a fost aplicată ștampila de intrare/ieșire valabilă;

c) orice alte documente de călătorie și probe care confirmă trecerea frontierei de stat a statului părții contractante solicitate și/sau șederea ilegală;

d) în scopul determinării circumstanțelor de trecere ilegală a frontierei de stat și al confirmării probelor de ședere ilegală, părțile contractante își prezintă una alteia rezultatele cercetării unilaterale. La inițiativa uneia dintre părțile contractante, se va realiza cercetarea comună.

(2) Intrarea sau șederea ilegală poate fi prezumată, în special, în baza următoarelor:

a) declarația în scris a persoanei ce urmează a fi returnată dată părții contractante solicitante;

b) declarațiile scrise ale reprezentanților autorităților și ale altor persoane;

c) documente care asigură accesul la serviciile publice sau private pe teritoriul statului părții contractante solicitante (carnete de sănătate, acte privind asistența socială, facturi pentru serviciile utilizate etc.);

d) date din care rezultă că persoana ce urmează a fi readmisă a utilizat serviciile unui agent de turism care operează pe teritoriul statului părții contractante solicitate sau unui agent de transport persoane;

e) bilete de călătorie;

f) verificările bazei de date informatizate;

g) datele rezultate din cercetarea la fața locului, fotografiile, respectiv înregistrările video, care confirmă trecerea ilegală a frontierei.

(3) Atunci când probele arătate la alin. (2) sunt disponibile, partea contractantă solicitată poate efectua cercetări suplimentare.

ARTICOLUL VIII

Punctele de trecere a frontierei

(1) Returnarea unei persoane, în conformitate cu acordul, se va face la următoarele puncte de trecere a frontierei:

Stânca-Costești

Sculeni—Sculeni

Iași—Ungheni

Albița—Leușeni
Oancea—Cahul
Galați (rutier)—Giurgiuiești

(2) În toate cazurile, returnarea persoanelor se efectuează în punctele de trecere a frontierei statului părții contractante care a inițiat readmisia.

ARTICOLUL IX

Costurile

(1) Costurile prevăzute la art. 8 din acord includ, fără însă a se limita la acestea, costurile rezonabile privind emiterea documentelor de călătorie pentru persoanele care urmează să fie returnate sau tranzitate și costurile totale necesare pentru transportul aerian/terestru, inclusiv până în statul de destinație în cazul tranzitului, precum și pentru orice escortă necesară.

(2) Partea contractantă solicitată va trimite o factură părții contractante solicitante, în termen de 30 de zile de la data readmisiei sau plecării, în cazul tranzitului. Toate costurile vor fi plătite reprezentanței diplomatice sau consulare a părții contractante solicitate, lunar în arierate înainte de cea de-a 30-a zi a lunii următoare primirii unei astfel de facturi de către părțile contractante solicitante.

ARTICOLUL X

Persoanele de contact

(1) Părțile contractante se vor înștiința reciproc, în termen de 30 de zile de la semnarea prezentului protocol, cu privire la numele persoanelor lor de contact, mandatate să se ocupe de problemele practice care privesc implementarea acordului și să coopereze în mod direct în conformitate cu prezentul protocol.

(2) Părțile contractante se vor înștiința reciproc, fără nici o întârziere, cu privire la orice schimbări intervenite în cazul autorităților competente sau al persoanelor de contact.

(3) Persoanele de contact vor avea ca sarcini, printre altele, următoarele:

a) comunicarea conducerii părților contractante a propunerilor, în scopul rezolvării chestiunilor practice care au apărut pe parcursul implementării acordului;

b) înaintarea de propuneri conducerii părților contractante cu privire la amendamentele și completările acordului;

c) pregătirea și recomandarea de propuneri de măsuri adecvate pentru a combate migrația ilegală în general.

(4) Părțile contractante își rezervă dreptul de a aproba sau nu propunerile înaintate de autoritățile competente.

(5) Persoanele de contact se vor întâlni la propunerea uneia dintre ele.

ARTICOLUL XI

Protecția datelor

În măsura în care, în baza acordului, partea contractantă transmițătoare transferă părții contractante primitoare informații care sunt considerate date personale, în conformitate cu legislațiile celor două state, următoarele prevederi se vor aplica în plus față de regulile stabilite la nivel național:

a) partea contractantă primitoare va folosi datele numai în scopurile indicate și în condițiile stipulate de partea contractantă transmițătoare și în nici un caz pentru orice alte scopuri decât cele pentru care a fost încheiat acordul;

b) partea contractantă primitoare va informa partea contractantă transmițătoare, la cererea acesteia, despre utilizarea datelor transferate și despre rezultatele obținute astfel;

c) datele personale transferate în baza acordului vor fi transferate numai către aceste autorități competente;

d) dacă legislația națională a statului părții contractante primitoare permite exceptarea de la prevederile lit. a)–c), punerea în aplicare a acestor excepții va necesita permisiunea prealabilă a părții contractante transmițătoare, care își va da consimțământul în scris;

e) partea contractantă transmițătoare va verifica corectitudinea datelor care vor fi transferate, precum și necesitatea și proporționalitatea transferului care se realizează, înainte de efectuarea transferului. Transferurile interzise prin legislația națională a statului oricărei părți contractante vor fi în continuare interzise. Dacă se transmit date incorecte sau al căror transfer este interzis, partea contractantă primitoare va fi informată neîntârziat, urmând ca în baza acestei informări partea contractantă primitoare să corecteze sau să distrugă, după caz, datele respective;

f) la cerere, persoana care face subiectul datelor personale va fi informată în legătură cu datele care au fost transferate și cu scopul transferului. Cererile pentru informare ale persoanelor care fac obiectul datelor personale vor fi soluționate în conformitate cu legislația națională a statului părții contractante căreia îi este cerută informația;

g) dacă legislația națională a statului părții contractante transmițătoare prevede limite de timp pentru păstrarea datelor personale, partea contractantă primitoare va fi informată corespunzător de către partea contractantă transmițătoare. Indiferent de aceste limite de timp, datele personale transferate vor fi distruse atunci când nu mai pot servi scopului pentru care au fost transferate sau când acel scop a fost îndeplinit;

h) părțile contractante transmițătoare și primitoare vor fi obligate să înregistreze transferul și primirea datelor personale în formă scrisă;

i) părțile contractante transmițătoare și primitoare vor fi obligate să protejeze datele personale transferate împotriva accesului neautorizat, a modificării neautorizate și a publicării neautorizate.

ARTICOLUL XII

Dispoziții finale

(1) Prezentul protocol va intra în vigoare în cea de-a 90-a zi de la data primirii ultimei notificări privind îndeplinirea procedurilor legale interne necesare pentru intrarea în vigoare a prezentului protocol și își va păstra valabilitatea pe toată durata cât acordul este în vigoare.

(2) Fiecare dintre părțile contractante, în conformitate cu prevederile legislației naționale, poate face oricând propuneri de modificare sau de completare a prezentului protocol. După ce părțile contractante sunt de acord cu aceste propuneri și semnează documentele, acestea vor intra în vigoare după 90 de zile de la data primirii ultimei notificări scrise, transmisă de părțile contractante prin canale diplomatice, prin care se informează reciproc despre îndeplinirea procedurilor legale interne necesare pentru intrarea în vigoare a acestor modificări/completări.

Semnat la București la 23 martie 2006, în două exemplare originale.

Pentru Ministerul Administrației și Internelor
din România,
Vasile Blaga

Pentru Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul Grăniceri
din Republica Moldova,
Gheorghe Papuc

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

OFICIUL NAȚIONAL DE PREVENIRE ȘI COMBATERE A SPĂLĂRII BANILOR

DECIZIE

pentru aprobarea Normelor privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism, standardele de cunoaștere a clientelei și control intern pentru entitățile raportoare care nu sunt supuse supravegherii prudențiale a unor autorități

În temeiul prevederilor art. 9 alin. (7) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 531/2006,

Plenul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor d e c i d e:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism, standardele de cunoaștere a clientelei și control intern pentru entitățile raportoare care nu sunt supuse

supravegherii prudențiale a unor autorități, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor,
Adriana Luminița Popa

București, 11 iulie 2006.
Nr. 496.

ANEXĂ

NORME

privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism, standardele de cunoaștere a clientelei și control intern pentru entitățile raportoare care nu sunt supuse supravegherii unor autorități

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme se aplică entităților raportoare pentru care modul de aplicare a reglementărilor privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism nu este verificat și controlat de autorități de supraveghere sau structuri de conducere ale profesiilor juridice liberale prevăzute la art. 8 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare, și reprezintă un cadru general pentru acestea în materia prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării actelor de terorism, cu privire la:

a) elaborarea de către acestea a politicilor și procedurilor proprii de cunoaștere a clientelei, ca parte esențială a unei gestiuni prudente a riscului și a unor sisteme eficiente de control intern;

b) organizarea controlului intern și a auditului intern;

c) administrarea riscurilor semnificative.

Art. 2. — (1) În înțelesul prezentelor norme, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *Oficiu* — Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;

b) *lege* — Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare;

c) *operațiuni în numerar* — operațiunile cu sume în lei sau în valută, care nu se derulează prin intermediul conturilor bancare;

d) *entități reglementate* — entitățile a căror activitate este supravegheată, verificată și controlată de Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor în îndeplinirea atribuțiilor sale legale, conform prevederilor art. 17 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, cu modificările și completările ulterioare;

e) *client* — orice persoană fizică, juridică sau entitate fără personalitate juridică cu care entitățile reglementate inițiază relații de afaceri sau pentru care prestează servicii ori cu care desfășoară alte operațiuni cu caracter permanent sau ocazional. În sensul prezentelor norme, prin client se mai înțelege:

1. beneficiarul real al operațiunii;

2. entitățile corespondente din țară sau din străinătate ale entităților reglementate;

3. orice persoană fizică, juridică sau entitate fără personalitate juridică care operează în numele sau în interesul altei persoane;

4. orice persoană fizică, juridică sau entitate fără personalitate juridică care utilizează ori beneficiază de un serviciu sau de un produs oferit de entitatea reglementată;

f) *control intern* — proces continuu care furnizează o asigurare rezonabilă asupra atingerii obiectivelor prevăzute în prezentele norme;

g) *risc privind spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism* — riscul determinat de factori interni, cum ar fi derularea neadecvată a unor activități interne, existența unui personal sau a unor sisteme necorespunzătoare, ori de factori externi, cum ar fi condițiile economice ale entităților reglementate, ca urmare a neaplicării sau a

aplicării defectuoase a dispozițiilor legale ori contractuale, precum și a lipsei de încredere a publicului în integritatea entității în cauză;

h) *beneficiar real* — persoana fizică, juridică sau entitatea fără personalitate juridică în numele sau în interesul căreia se realizează una ori mai multe dintre operațiunile prevăzute la lit e).

Art. 3. — În scopul asigurării desfășurării activității entităților reglementate în conformitate cu legislația privind prevenirea și sancționarea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism, entitățile reglementate trebuie să adopte politici și proceduri interne eficiente de cunoaștere a clienței, denumite în continuare *programe de cunoaștere a clienței*, care să prevină folosirea entităților de către clienții acestora pentru desfășurarea unor activități de natură infracțională sau a altor activități contrare legii.

CAPITOLUL II

Obligațiile entităților reglementate

Art. 4. — Obligațiile entităților reglementate cărora li se aplică prezentele norme, care decurg din prevederile legii, sunt:

a) de a identifica clienții și de a elabora procedura de cunoaștere a clienței;

b) de a desemna una sau mai multe persoane în condițiile art. 14 din lege, ale căror nume vor fi comunicate Oficiului, împreună cu natura și cu limitele responsabilităților acestora;

c) de a elabora proceduri și metode adecvate de control intern, pentru a preveni și a împiedica spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism, și de a asigura instruirea angajaților pentru recunoașterea operațiunilor care pot fi legate de spălarea banilor sau de finanțarea actelor de terorism și luarea măsurilor imediate ce se impun în asemenea situații;

d) de a raporta către Oficiu, prin intermediul persoanei desemnate, operațiunile suspecte de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism și operațiunile de depunere/retragere în numerar, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, sub forma unor rapoarte ale căror formă și conținut sunt stabilite prin Decizia Plenumului Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor nr. 276/2005 privind forma și conținutul Raportului de tranzacții suspecte, Raportului privind operațiunile cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția se realizează prin una sau mai multe operațiuni legate între ele, și ale Raportului pentru transferurile externe în/și din conturi, pentru sume a căror limită minimă este echivalentul în lei a 10.000 euro, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 29 iunie 2005;

e) de a sesiza de îndată Oficiul, atunci când salariatul unei entități reglementate are suspiciuni că o operațiune ce urmează să fie efectuată are ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism;

f) de a sesiza de îndată Oficiul, dar nu mai târziu de 24 de ore, în cazul unei tranzacții suspecte efectuate pentru a nu zădărnici eforturile de urmărire a beneficiarilor tranzacției, conform prevederilor art. 4 alin. (1) din lege;

g) de a sesiza Oficiul, atunci când se constată că una sau mai multe operațiuni efectuate pentru un client prezintă indicii de anomalie pentru activitatea aceluși client ori pentru tipul operațiunii în cauză, dacă există suspiciuni că abaterile de la normalitate au ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism;

h) raportarea, în termen de 24 de ore, la Oficiu, a operațiunilor cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția/operațiunea se realizează prin una sau mai multe operațiuni legate între ele, în condițiile art. 3 alin. (6) din lege;

i) de a nu efectua tranzacțiile/operațiunile în cauză pe perioada suspendării comunicate de Oficiu și de a bloca sumele respective până la expirarea perioadei pentru care s-a dispus suspendarea sau până la dispunerea altei măsuri de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

j) de a comunica Oficiului, în termen de 30 de zile, toate informațiile solicitate pentru îndeplinirea atribuțiilor acestuia;

k) de a păstra evidențele secundare sau operative și înregistrările tuturor operațiunilor financiare efectuate de client, pentru o perioadă de 5 ani de la efectuarea fiecărei operațiuni, într-o formă corespunzătoare, pentru a putea fi folosite ca probă în justiție;

l) de a nu transmite, în afara condițiilor prevăzute de lege, informațiile deținute în legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism și de a nu avertiza clienții cu privire la sesizarea Oficiului.

CAPITOLUL III

Identificarea clienților și proceduri de cunoaștere a clienței

SECȚIUNEA 1

Identificarea clientului

Art. 5. — (1) Entitățile reglementate au obligația de a-și identifica clienții, indiferent dacă aceștia sunt sau nu sunt prezenți la efectuarea operațiunilor:

a) la inițierea unor relații de afaceri sau la oferirea unor servicii;

b) în cazul efectuării unor operațiuni în numerar, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția/operațiunea se realizează prin una sau mai multe operațiuni legate între ele;

c) de îndată ce există o suspiciune că printr-o tranzacție/operațiune se urmărește spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism, indiferent de suma ce face obiectul respectivei operațiuni;

d) când suma nu este cunoscută în momentul acceptării tranzacției/operațiunii, entitatea va proceda la identificarea clienților de îndată ce este informată despre valoarea tranzacției/operațiunii și când a stabilit că a fost atinsă limita minimă de 10.000 euro;

e) în cazul când există informații sau suspiciuni că tranzacția/operațiunea nu se desfășoară în nume sau în interes propriu, se vor lua măsurile necesare pentru a obține date despre identitatea beneficiarului real al tranzacției;

f) în cazul tuturor operațiunilor în care sunt implicate persoane care nu sunt prezente sau reprezentante fizic la efectuarea acestora;

g) când există suspiciuni că datele obținute în procesul de identificare a clientului sau beneficiarului real nu corespund realității.

(2) Entitățile reglementate trebuie să obțină, în vederea stabilirii identității beneficiarului real, cel puțin următoarele informații:

a) declarație pe propria răspundere, prin care acesta să declare identitatea beneficiarului real, precum și sursa fondurilor, conform formularului prevăzut în prezentele norme;

b) scopul și natura operațiunilor/tranzacțiilor derulate cu entitatea;

c) denumirea și locul desfășurării activității/ocupația;

d) numele/denumirea angajatorului sau natura activității proprii.

Art. 6. — Entitățile reglementate au obligația de a păstra toate informațiile privind identitatea clientului pentru o perioadă de cel puțin 5 ani, începând cu data când se încheie relația cu clientul. Asemenea evidențe trebuie să fie disponibile și suficiente pentru a permite o reconstituire a tranzacției/operațiunii — inclusiv suma și tipul valutei.

Art. 7. — (1) Cerințele de identificare a clienților nu se impun dacă s-a stabilit că plata se va face prin debitarea unui cont deschis pe numele clientului la o instituție de credit sau financiară din România, dintr-un stat membru al Uniunii Europene ori la un sediu secundar dintr-un stat membru al Uniunii Europene al unei instituții de credit sau financiare dintr-un stat terț.

(2) Cerințele de identificare a clientului nu se impun dacă acesta este o instituție de credit sau financiară din România, dintr-un stat membru al Uniunii Europene, o sucursală dintr-un stat membru al Uniunii Europene a unei instituții de credit ori financiare dintr-un stat terț sau, după caz, o instituție de credit ori financiară dintr-un stat terț, care impune cerințe de identificare similare cu cele prevăzute de legea română.

SUBSECȚIUNEA 1

Cerințe generale de identificare

Art. 8. — (1) Entitățile reglementate vor stabili identitatea clientului pe baza unui document oficial și vor înregistra în evidențe corespunzătoare identitatea clienților lor.

(2) Entitățile reglementate vor acorda o atenție specială în cazul clienților nerezidenți și al clienților care nu se prezintă personal la efectuarea tranzacției/operațiunii.

Art. 9. — Entitățile reglementate vor depune diligențele necesare pentru verificarea informațiilor furnizate de client în cadrul procedurii de identificare. Verificarea se poate realiza prin vizite la adresa indicată, prin schimb de corespondență și/sau accesarea numărului de telefon furnizat de client.

Art. 10. — (1) În cazul clienților persoane fizice entitățile reglementate trebuie să solicite și să obțină, sub semnătură, cel puțin următoarele informații:

a) numele, prenumele și, după caz, pseudonimul;

b) domiciliul, reședința sau adresa unde locuiește efectiv (adresa completă — strada, numărul, blocul, scara, etajul, apartamentul, orașul, județul/sectorul, codul poștal, țara);

c) data și locul nașterii;

d) codul numeric personal sau, după caz, un alt element unic de identificare similar (echivalentul acestuia pentru persoanele străine);

e) numărul și seria documentului de identitate;

f) data eliberării documentului de identitate și entitatea care l-a emis;

g) cetățenia;

h) calitatea de rezident/nerezident;

i) telefon/fax.

(2) Entitățile reglementate vor urmări ca documentele pe baza cărora se verifică identitatea clienților să fie din categoria celor mai greu de falsificat sau de obținut pe cale ilicită sub un nume fals, cum sunt documente originale de identitate, care să includă o fotografie a titularului, eventual o descriere a persoanei și semnătura acesteia, ca de exemplu cărți de identitate, pașapoarte.

(3) Entitățile reglementate vor păstra o copie a documentului de identitate al clientului.

(4) Entitățile reglementate au obligația de a verifica informațiile primite de la client, pe baza documentelor primare obținute de la acesta.

(5) În vederea încadrării corespunzătoare în categoriile de clienți stabilite de entitățile reglementate și pentru asigurarea îndeplinirii în mod corespunzător a obligațiilor de raportare ale acesteia, potrivit legii, informații suplimentare care pot fi solicitate se vor referi la naționalitate sau la țara de origine a clientului, la poziția publică sau politică deținută și altele.

Art. 11. — (1) În cazul persoanelor juridice sau al entităților fără personalitate juridică, entitățile reglementate trebuie să obțină de la acestea cel puțin următoarele informații:

a) numărul, seria și data certificatului/documentului de înregistrare la Oficiul Național al Registrului Comerțului sau la alte autorități;

b) denumirea;

c) codul unic de înregistrare (CUI) sau echivalentul acestuia pentru persoanele străine;

d) instituția de credit și codul IBAN;

e) adresa completă a sediului social/sediului central sau, după caz, a sucursalei;

f) telefonul, faxul și, după caz, e-mailul, adresa paginii de internet;

g) scopul și natura tranzacțiilor/operațiunilor derulate cu entitatea reglementată.

(2) Clientul, persoană juridică sau entitate fără personalitate juridică, va prezenta următoarele documente minime, iar entitatea reglementată va reține, după caz, copii ale acestora:

a) certificatul/documentul de înregistrare la Oficiul Național al Registrului Comerțului sau la alte autorități;

b) împuternicirea pentru persoana care reprezintă clientul, dacă aceasta nu este reprezentantul legal.

(3) Entitatea reglementată va identifica persoanele fizice, juridice și entitățile fără personalitate juridică care intenționează să acționeze în numele clientului, potrivit regulilor referitoare la identificarea fiecărei categorii, și va analiza documentele în baza cărora persoanele sunt mandatate să acționeze în numele sau în interesul clientului.

(4) Documentele prezentate de clientul persoană fizică, juridică sau entitate fără personalitate juridică vor include traducerea legalizată în limba română în cazul în care documentele originale sunt întocmite în altă limbă.

SUBSECȚIUNEA a 2-a

Cerințe specifice de identificare

Art. 12. — (1) Constituie indicii de suspiciune situațiile prezentate mai jos, fără ca enumerarea să fie limitativă:

a) când clientul împuternicește să efectueze o operațiune/tranzacție o persoană cu care, în mod evident, nu are relații apropiate;

b) când valoarea fondurilor sau a activelor implicate într-o operațiune dispusă de un client este disproporționată în raport cu situația financiară a acestuia.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și când entitatea reglementată observă și alte situații neobișnuite pe parcursul derulării relațiilor sale cu un client.

Art. 13. — Entitățile reglementate trebuie să ia măsurile necesare pentru a obține informații cu privire la adevărata identitate a beneficiarului real.

Art. 14. — Formularul de declarație prevăzut la art. 5 alin. (2) lit. a) poate fi întocmit de către entitățile reglementate într-o formă care să corespundă propriilor cerințe și poate fi redactat în una sau mai multe limbi de circulație internațională, dar trebuie să includă cel puțin textul cuprins în formularul prevăzut de prezentele norme.

Art. 15. — Dacă după completarea declarației suspiciunile privind informațiile furnizate în scris de către client persistă și nu pot fi înlăturate prin clarificări suplimentare, entitatea reglementată poate să refuze să intre în relații cu clientul respectiv sau să efectueze operațiunea/tranzacția solicitată.

Art. 16. — (1) În cazul relațiilor începute prin corespondență sau prin intermediul mijloacelor moderne de telecomunicații — telefon, e-mail, internet — entitățile reglementate trebuie să aplice clienților în cauză procedurile de identificare și standardele de monitorizare aplicabile clienților disponibili să se prezinte personal la acestea.

(2) Entitățile reglementate trebuie să refuze să intre în relații de corespondent sau să continue asemenea relații cu alte entități care sunt înregistrate într-o jurisdicție în care acestea nu au prezență fizică, respectiv conducerea activității și evidențele instituției nu sunt situate în acea jurisdicție, și să acorde o atenție specială atunci când continuă relații de corespondent cu o entitate situată într-o jurisdicție în care nu există reglementate cerințe privind cunoașterea clientelei sau care a fost identificată ca nefiind cooperantă în lupta împotriva spălării banilor și/sau a finanțării actelor de terorism.

SECȚIUNEA a 2-a

Elemente esențiale ale programelor de cunoaștere a clientelei

Art. 17. — (1) Fiecare entitate reglementată va elabora un program propriu de cunoaștere a clientelei, care să corespundă naturii, dimensiunii, complexității și întinderii activității sale și să fie adaptat la gradul de risc asociat categoriilor de clienți cu care acesta desfășoară operațiuni/tranzacții.

(2) Programele de cunoaștere a clientelei trebuie să aibă în vedere toate tranzacțiile/operațiunile entității reglementate și să cuprindă, fără ca enumerarea să fie limitativă:

- a) o politică de acceptare a clientului;
- b) proceduri de identificare a clientului și de încadrare a acestuia în categoria de clientelă corespunzătoare;
- c) modalități corespunzătoare de întocmire și păstrare a evidențelor;
- d) monitorizarea operațiunilor derulate în scopul detectării tranzacțiilor suspecte și procedura de raportare a acestora;
- e) modalități de abordare a tranzacțiilor/operațiunilor și/sau din jurisdicțiile în care nu există reglementări corespunzătoare în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării actelor de terorism;
- f) modalități de abordare a tranzacțiilor/operațiunilor care nu se încadrează în tiparele obișnuite sau care prezintă factori de risc;
- g) proceduri și sisteme de verificare a modului de implementare a programelor elaborate și de evaluare a eficienței acestora;
- h) programe de pregătire a personalului în domeniul cunoașterii clientelei.

Art. 18. — Programele de cunoaștere a clientelei trebuie să fie elaborate în formă scrisă și să fie aprobate de organele de conducere ale fiecărei entități reglementate.

Acestea trebuie să fie cunoscute de întregul personal implicat și să fie revizuite periodic în vederea adaptării lor corespunzătoare.

Art. 19. — (1) Entitățile reglementate trebuie să stabilească o procedură sistematizată pentru verificarea identității noilor clienți și a persoanelor care acționează în numele sau în interesul acestora și să nu intre în relații de afaceri până când identitatea noului client nu este verificată în mod corespunzător.

(2) Entitățile reglementate trebuie să obțină toate informațiile necesare pentru a stabili identitatea fiecărui nou client, scopul și natura preconizată a serviciilor sau operațiunilor care urmează să fie desfășurate. Informațiile solicitate vor fi în funcție de tipul potențialului client, de natura și volumul tranzacțiilor/operațiunilor ce urmează a fi derulate prin intermediul entității reglementate.

Art. 20. — Oficiul verifică eficacitatea procedurilor și metodelor interne aplicate de entitățile reglementate, în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor sau a finanțării actelor de terorism.

CAPITOLUL IV

Managementul riscului

SECȚIUNEA 1

Monitorizarea clientelei

Art. 21. — Monitorizarea clientelei se realizează cel puțin prin următoarele activități:

- a) crearea unei baze de date privind identitatea clienților, care va fi reactualizată permanent;
- b) actualizarea permanentă a evidențelor privind identitatea clienților;
- c) reevaluarea periodică a calității procedurilor de identificare și monitorizarea tranzacțiilor/operațiunilor în vederea determinării și raportării tranzacțiilor suspecte.

Art. 22. — (1) Entitățile reglementate trebuie să realizeze actualizarea bazei de date a evidențelor întocmite la începutul relației de afaceri; în funcție de evoluția relației de afaceri cu fiecare client, entitățile reglementate vor proceda la reîncadrarea acestora în categoriile de clientelă corespunzătoare.

(2) Schimbările ulterioare în informațiile furnizate vor fi verificate și înregistrate în mod corespunzător.

(3) Dacă apar în mod frecvent schimbări substanțiale în structura clienților persoane juridice sau a entităților fără personalitate juridică, entitățile reglementate trebuie să realizeze verificări ulterioare.

(4) Revizuirea poate avea loc atunci când se derulează o tranzacție/operațiune semnificativă, când cerințele referitoare la documentația necesară pentru fiecare client se modifică în mod semnificativ sau când există o modificare importantă în modul de operare al clientului.

(5) În situațiile în care există lipsuri în informațiile deținute despre un client existent ori când există indicii sau entitatea reglementată suspectează că informațiile furnizate nu corespund realității, aceasta trebuie să ia măsurile necesare pentru ca toate informațiile relevante să fie obținute cât mai curând posibil.

Art. 23. — Entitățile reglementate trebuie să asigure monitorizarea activității clientului prin urmărirea tranzacțiilor/operațiunilor efectuate prin intermediul acestora, raportat la gradul de risc asociat diferitelor categorii de clienți.

Art. 24. — (1) Procedura de monitorizare trebuie să vizeze o clasificare a clientelei în mai multe categorii, având în vedere factori cum ar fi:

- a) tipul tranzacțiilor/operațiunilor derulate prin intermediul entității reglementate;

b) numărul și volumul tranzacțiilor/operațiunilor derulate prin intermediul entității reglementate;

c) riscul unei activități ilicite asociat diferitelor tipuri de tranzacții/operațiuni derulate prin intermediul entității reglementate.

(2) Tranzacțiile/operațiunile suspecte includ, fără ca enumerarea să fie limitativă:

a) tranzacțiile/operațiunile care nu se circumscriu tiparelor obișnuite, inclusiv datorită frecvenței neobișnuite a operațiunilor;

b) tranzacțiile/operațiunile complexe sau care implică valori semnificative;

c) gradul de implicare a unui client și circumstanțele care au legătură cu statutul sau alte caracteristici ale clientului;

d) tranzacții/operațiuni care nu par să aibă un sens economic, comercial sau legal, inclusiv cele care nu se circumscriu activității statutare a clientului ori care sunt ordonate de clienți care nu sunt angajați în activitatea statutară.

Art. 25. — Pentru categoria clienților cu un risc potențial mai ridicat este necesar să se monitorizeze majoritatea sau, după caz, toate tranzacțiile/operațiunile derulate prin intermediul entității reglementate. La stabilirea persoanelor care se încadrează în această categorie se vor lua în considerare:

a) tipul clientului — persoană fizică, persoană juridică sau entitate fără personalitate juridică;

b) țara de origine;

c) poziția publică sau poziția importantă deținută;

d) specificul activității desfășurate de client;

e) sursa fondurilor;

f) alți indicatori de risc.

Art. 26. — Pentru clienții cu un risc potențial mai ridicat:

a) entitățile reglementate trebuie să dispună de sisteme adecvate de gestiune a informației care să furnizeze personalului de conducere și/sau de control și audit intern informații în timp util, necesare pentru identificarea, analizarea și monitorizarea efectivă a acestor clienți; sistemele implementate trebuie să evidențieze cel puțin lipsa sau insuficiența documentației corespunzătoare la inițierea relației de afaceri, tranzacțiile/operațiunile neobișnuite derulate de client și situația agregată a tuturor relațiilor clientului cu entitatea reglementată;

b) personalul de conducere însărcinat cu serviciile oferite pentru clienții respectivi trebuie să aibă cunoștință de circumstanțele personale ale acestora și să acorde o atenție sporită informațiilor provenite de la terțe părți în legătură cu aceste persoane.

SECȚIUNEA a 2-a

Organizarea controlului intern

Art. 27. — (1) Fiecare entitate reglementată trebuie să își stabilească politici și proceduri corespunzătoare pentru asigurarea implementării unui program eficient de cunoaștere a clientelei.

(2) Organele de conducere ale entităților reglementate și persoanele desemnate conform art. 4 lit. b) au responsabilități în stabilirea și menținerea unui sistem de control intern adecvat și eficient.

(3) Obiectivele controlului intern pe linia prezentelor norme constau, fără a fi limitative, în verificarea și furnizarea unor informații credibile, relevante, complete și utile structurilor implicate în luarea deciziilor în cadrul entității reglementate și utilizatorilor externi ai informațiilor.

(4) În vederea îndeplinirii obiectivelor de control intern, entitățile reglementate trebuie să își organizeze un sistem de control intern care se compune din următoarele elemente, fără a fi limitative:

a) rolul și responsabilitățile persoanelor desemnate în relația cu Oficiul;

b) identificarea și evaluarea riscurilor;

c) activitățile de control și separarea responsabilităților;

d) supravegherea periodică a gestiunii informației, a sistemelor și controlului acestora;

e) informare și comunicare;

f) o strategie de pregătire a personalului în domeniul standardelor de cunoaștere și monitorizare a clientelei și a programelor proprii elaborate pe baza acestora.

(5) Entitățile reglementate trebuie să realizeze o repartizare corespunzătoare a atribuțiilor la toate nivelurile organizatorice și să se asigure că personalului nu îi sunt alocate responsabilități care să conducă la conflicte de interese.

(6) Domeniile care pot fi afectate de potențiale conflicte de interese trebuie să fie identificate și monitorizate independent de către persoane neimplicate direct în activitățile respective.

Art. 28. — Entitățile reglementate vor evalua noile produse și servicii din perspectiva riscurilor asociate acestora, inclusiv a riscului de a fi folosite de clienți ca mijloc pentru desfășurarea unor activități de natură infracțională.

Art. 29. — Entitățile reglementate trebuie să stabilească în mod explicit responsabilitățile prin reglementări interne, astfel încât să se asigure că politicile și procedurile sunt utilizate în mod eficient. Procedura de raportare a tranzacțiilor suspecte trebuie să fie clar stabilită, în formă scrisă, și adusă la cunoștință întregului personal, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) din lege.

Art. 30. — (1) Procedurile de control și/sau audit intern ale entității reglementate trebuie să cuprindă o evaluare independentă a politicilor și procedurilor proprii privind cunoașterea clientelei, inclusiv din punctul de vedere al conformării la cerințele legii și ale altor reglementări aplicabile.

(2) Controlul intern și/sau auditul intern trebuie să evalueze periodic eficiența procedurilor și politicilor stabilite, inclusiv nivelul de pregătire a personalului, să facă propuneri pentru înlăturarea deficiențelor constatate și să urmărească modul de rezolvare a concluziilor și a propunerilor formulate.

(3) Responsabilitățile personalului însărcinat cu exercitarea controlului intern și/sau auditul intern trebuie să includă monitorizarea permanentă a performanțelor personalului prin testarea prin sondaj a respectării conformității cu normele interne și revizuirea rapoartelor privind cazurile excepționale, în vederea atenționării organelor de conducere ale entităților reglementate în cazul în care se consideră că procedurile stabilite privind cunoașterea clientelei nu sunt respectate.

(4) Organele de conducere trebuie să se asigure că departamentul de control și/sau audit intern dispune de personal adecvat, cu experiență în asemenea politici și proceduri.

Art. 31. — (1) Entitățile reglementate trebuie să aibă un program continuu de pregătire a personalului, astfel încât personalul implicat în relația cu clienții să fie instruit în mod adecvat. Programul de pregătire și conținutul acestuia trebuie să fie adaptate necesităților fiecărei entități reglementate.

(2) Cerințele de pregătire a personalului trebuie să fie focalizate diferit în cazul noilor angajați, lucrătorilor din departamentul de control și/sau audit intern și al personalului implicat în relația cu noii clienți. Personalul nou-angajat trebuie instruit în legătură cu importanța programelor de cunoaștere și monitorizare a clienței și cu cerințele minime ale entității reglementate în acest domeniu.

(3) Personalul va fi instruit periodic, cel puțin o dată pe an și ori de câte ori se consideră necesar, pentru a se asigura că acesta cunoaște responsabilitățile care îi revin și pentru a fi ținut la curent cu noile progrese în domeniu, astfel încât să se asigure implementarea consecventă a programelor stabilite.

CAPITOLUL V

Sancțiuni

Art. 32. — (1) Nerespectarea dispozițiilor prezentelor norme se sancționează corespunzător art. 22 din lege.

(2) Aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) de către Oficiu sau, după caz, de entitățile prevăzute la art. 17 din lege nu înlătură răspunderea penală sau civilă a entităților reglementate.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 33. — (1) În condițiile art. 7 din lege, transmiterea cu bună-credință de informații, în conformitate cu

prevederile art. 3—5 din lege, de către entitățile reglementate sau de către persoanele desemnate potrivit art. 4 lit. b) din prezentele norme nu poate atrage răspunderea disciplinară, civilă sau penală a acestora.

(2) În condițiile art. 18 din lege, se interzice entităților reglementate, precum și reprezentanților și personalului acestora să avertizeze clienții implicați sau să facă cunoscut, în orice alt mod, faptul că au transmis ori urmează să transmită Oficiului informațiile deținute în legătură cu spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism.

(3) Se interzice folosirea în scop personal de către personalul entităților reglementate a informațiilor primite, atât în timpul activității, cât și după încetarea acesteia.

(4) Nerespectarea prevederilor alin. (2) și (3) constituie infracțiune și se sancționează conform art. 24 din lege.

Art. 34. — (1) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentelor norme entitățile reglementate vor adopta și vor implementa programe de cunoaștere și monitorizare a clienței, adaptate specificului activității fiecăreia.

(2) În acest sens, în termenul arătat entitățile reglementate vor asigura identificarea clienților existenți și întocmirea evidențelor corespunzătoare.

Art. 35. — Prezentele norme intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

DECLARAȚIE privind identitatea beneficiarului real

Subsemnatul client declar pe propria răspundere, sub sancțiunea legii:
a) că subsemnatul este beneficiarul real al operațiunii/tranzacției;
b) că beneficiarul real/beneficiarii reali este/sunt:
c) sursa fondurilor.

Numele și prenumele/denumirea*):

.....
.....
.....

Adresa domiciliului/sediului social și țara*):

.....
.....
.....

Subsemnatul client se obligă să comunice entității reglementate orice modificare referitoare la cele declarate.

Declararea necorespunzătoare a datelor menționate mai sus se sancționează conform prevederilor art. 292 din

Codul penal**).

Locul și data

.....

Semnătura clientului

.....

N.B.: Entitatea reglementată își rezervă dreptul de a refuza efectuarea tranzacțiilor ordonate de client/de a înceta relațiile cu clientul în cazul unor declarații false sau dacă are suspiciuni cu privire la realitatea celor declarate de client.

*) Se va completa cu numele și prenumele/denumirea clientului, adresa domiciliului/sediului social.

**) Art. 292 din Codul penal va avea o nouă numerotare, conform Legii nr. 301/2004, cu modificările și completările ulterioare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 117990